Lietas arhīva Nr. CA-0188-21/9
ECLI:LV:RAT:2021:0630.C33463118.12.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2021.gada 30.jūnijā

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija
šādā sastāvā: tiesnesis referents U.Danga,
tiesneši G.Freimane un L. Blūmiņa,
izskatīja rakstveida procesā civillietu /pers. B/ prasībā pret /pers. C/ par parāda piedziņu sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2020.gada 9.aprīļa spriedumu, Civillietu tiesas kolēģija

konstatēja:

Aprakstošā daļa

Prasītāja/pers. B/ 2018.gada 2.jūlijā cēlusi Rīgas rajona tiesā prasību pret /pers. D/ par parāda piedziņu.
Pamatojoties uz Civillikuma 1587., 1756., 1759.panta pirmo daļu, 1765.pantu prasītāja lūgusi tiesu piedzīt no atbildētāja parādu 6000,00 euro, noteikt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja likumiskos 6% gadā, kā arī piedzīt visus tiesāšanās izdevumus.

Ar Rīgas rajona tiesas 2020.gada 9.aprīļa spriedumu /pers. B/ prasība noraidīta.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka 2017.gada 5.janvārī prasītāja kā izpildītāja noslēdza ar atbildētāju kā pārdevēju sadarbības līgumu, saskaņā ar kuru prasītāja uzņēmās saistību sameklēt nekustamā īpašuma /adrese/ potenciālo pircēju (līguma 2.1.punkts). Līguma 3.punktā pārdevējam noteikta saistība, kuras piespiedu izpildi prasa prasītāja, pēc īpašuma pirkuma darījuma noslēgšanas ar pircēju, kuru piesaistīs izpildītājs, izmaksāt izpildītājam atlīdzību 3% apmērā no īpašuma pārdošanas summas. Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka atbildētājs 2017.gada 28.martā pārdeva minēto nekustamo īpašumu /pers. E/, zemesgrāmatas nodalījumā norādīta darījuma summa 200 000,00 euro.
Ar liecinieces /pers. F/ tiesas sēdē sniegto liecību pirmās instances tiesa nodibinājusi apstākļus, ka 2016.gadā liecinieces palīdzību atbildētājam piederējušā nekustamā īpašuma Jūrmalā iegādē lūdza /pers. E/, kurš pats bija uzzinājis, ka tiek pārdots atbildētājam piederējušais nekustamais īpašums un izteica vēlmi to nopirkt. Lieciniece liecināja, ka ir palīdzējusi /pers. E/ nekustamā īpašuma pirkuma līguma noslēgšanā ar atbildētāju, kā arī pircējam sniedza palīdzību bankā, kad pircējs lūdza aizdevumu nekustamā īpašuma iegādei.
Tāpat ar liecinieces /pers. F/ sniegto liecību pirmās instances tiesa nodibinājusi apstākļus, kas apstiprina arī atbildētāja paskaidrojumā norādīto, ka prasītāja nav atradusi pircēju atbildētāja piederējušam nekustamajam īpašumam pēc pušu starpā noslēgtā sadarbības līguma parakstīšanas, bet persona, kura nopirka no atbildētāja nekustamo īpašumu, vēlmi nopirkt atbildētājam piederošo nekustamo īpašumu atbildētājam izteica pati un lūdza /pers. F/, kura nekustamā īpašuma pircējam sniedza starpniecības pakalpojumu līdz pat pirkuma līguma noslēgšanai, starpniecību pirkuma līguma noslēgšanā vēl 2016.gadā.
Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka prasītājai pušu starpā noslēgtajā līgumā nebija pielīgtas tiesības saņemt atlīdzību no pārdevēja 6000,00 euro apmērā par prasītājas sniegto pakalpojumu viena dokumenta - pirkuma līguma priekšlīguma - izskatīšanā, kas saistīts ar nekustamā īpašuma pirkuma darījumu, bet bija paredzēta atlīdzība par pircēja, ar kuru tiek noslēgts īpašuma pirkuma līgums, atrašanu atbildētājam piederējušam nekustamajam īpašumam.
Pamatojoties uz lietā nodibinātajiem apstākļiem, tiesa secinājusi, ka prasītāja nav pierādījusi sava prasījuma pamatotību, un tādējādi pamatojoties uz Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu, pirmās instances tiesa noraidījusi prasītājas prasību par parāda piedziņu.

Apelācijas sūdzību par pirmās instances tiesas spriedumu iesniegusi prasītāja /pers. B/, pārsūdzot spriedumu pilnā apjomā.

Prasītājas ieskatā pirmās instances tiesa nav ievērojusi lietā iesniegtos pierādījumus, jo 2019.gada 8.augusta tiesas sēdē atbildētājs apstiprināja, ka prasītāja ievietoja sludinājumu portālā www.ss.com, kā arī, atbildot uz tiesas jautājumu, atbildētājs apliecināja, ka pircēju ir atradusi tieši prasītāja. Lieciniece/pers. F/ 2020.gada 24.martā tiesas sēdē liecināja, ka /pers. E/ bija zvanījis lieciniecei un pateicis, ka portālā www.ss.com redzējis nekustamā īpašuma /adrese/, sludinājumu, aizbraucis kopā ar mākleri apskatīties nekustamo īpašumu un ir bijis bankā. Vēlāk uzzinājis, ka mākleri sauc /pers. B/, un tad tālākā darījuma norisē pieaicinājis savu mākleri liecinieci /pers. F/. Puses vienojās par priekšlīguma noslēgšanu, kur kopā ar pircēju līguma noslēgšanā piedalījās /pers. F/, bet ar pārdevēju prasītāja. Norādīts, ka lieciniece /pers. F/ ar prasītāju apsprieda priekšlīguma nosacījumus, ko apliecina interneta sarakstes.
Norādīts arī, ka pirmās instances tiesa spriedumā ir pareizi norādījusi, ka starp pusēm noslēgtais līgums paredzēja atlīdzību tieši par pircēja atrašanu, nevis par priekšlīguma noslēgšanu un darījuma noformēšanu. Tomēr tiesa spriedumā ignorējusi gan atbildētāja 2020.gada 8.augustā tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, kur viņš apliecināja, ka pircēju ir atvedusi prasītāja, gan liecinieces 2020.gada 24.martā tiesas sēdē sniegtās liecības, kurās viņa norādīja, ka viņas klients /pers. E/ atbildētājam piederošo nekustamo īpašumu ir atradis, vēršoties tieši pie prasītājas, piezvanot viņai uz sludinājumā, kas bija ievietots portālā www.ss.com, norādīto telefona numuru, un kura atveda viņu pie atbildētāja un parādīja īpašumu.
Atsaucoties uz Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu, prasītāja uzskata, ka atbildētājs tiesai nav sniedzis nevienu pierādījumi, kas apliecinātu, ka

prasītāja nav izpildījusi savas saistības un nav atradusi pircēju, vai neizpildīja kādu no līguma nosacījumiem. Pretēji tam atbildētājs 2020.gada 8.augusta tiesas sēdē apstiprināja faktu, ka tieši prasītāja atvedusi pircēju, kurš iegādājās īpašumu. Tomēr pirmās instances tiesa devusi priekšroku atbildētāja sniegtajiem paskaidrojumiem, pilnībā ignorējot prasītājas sniegtos pierādījumus un liecinieces liecības.

Norādīts, ka 2017.gada 5.janvārī starp pusēm noslēgtais līgums nav apstrīdēts. Bet pirmās instances tiesas secinājums, ka pircējs pats ir atradis atbildētāju un izteicis vēlmi iegādāties īpašumu tieši atbildētājam, nav pierādīts ne ar kādiem lietā esošiem pierādījumiem.

Bez tam prasītājas ieskatā, gadījumā, ja atbildētājs uzskatīja, ka prasītāja nav izpildījusi savas no līguma izrietošās saistības, pēc nekustamā īpašuma pārdošanas viņam bija tiesības paziņot prasītājai par līguma izbeigšanu, kā arī pēc prasības celšanas viņam bija tiesības sniegt pretprasību un lūgt atzīt līgumu par spēkā neesošu, tomēr atbildētājs to nav darījis, jo patiesībai atbilst fakts, ka tieši prasītāja atrada pircēju un atveda viņu pie atbildētāja. Taču izpildīt līguma nosacījumus un norēķināties ar prasītāju atbildētājs negribēja.

Prasītājas ieskatā pirmās instances tiesa, izskatot lietu, nonākusi pie nepareiza secinājuma, ka prasītāja sniedza atbildētājam tikai ar pirkuma priekšlīguma sastādīšanu saistītus pakalpojumus, par ko līgumā netika paredzēta prasītājas atlīdzība. Turklāt pirmās instances tiesa pilnībā ignorējusi lietas laikā saņemtos pierādījumus, ar kuriem pierādīts, ka prasītāja bija atradusi pircēju, tādējādi pilnībā izpildot savas saistības, bez tam piedalījās darījumā arī turpmāk, proti, 2017.gada 31.janvāra priekšlīguma noslēgšanā. Tomēr, kad darījumā parādījās pircēja /pers. E/ pārstāve /pers. F/, atbildētājs pārtrauca visus kontaktus ar prasītāju, lai izvairītos no atlīdzības samaksas prasītājai.

Pamatojoties uz Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10.pantu, Civillietu tiesas kolēģija lietu izskata rakstveida procesā, jo ir iespējams nodrošināt lietas dalībnieku procesuālo tiesību ievērošanu un tiesa nav atzinusi par nepieciešamu lietu izskatīt tiesas sēdē.

2020.gada 15.jūnijā pusēm tika nosūtīts tiesas paziņojums par civillietas izskatīšanu rakstveida procesā 2020.gada 23.septembrī, nosakot termiņu līdz 2020.gada 31.augustam papildu paskaidrojumu vai citu procesuālo lūgumu iesniegšanai (l.l.83-84). 2020.gada 18.jūnijā pusēm tika nosūtīts tiesas paziņojums par civillietas izskatīšanu rakstveida procesā 2020.gada 17.septembrī, nosakot termiņu līdz 2020.gada 31.augustam papildu paskaidrojumu vai citu procesuālo lūgumu iesniegšanai (l.l.85-86).

Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2020.gada 17.septembra lēmumu tiesvedība civillietā tika apturēta līdz /pers. D/ saistību un tiesību pārņēmēja noteikšanai (l.l.88-89). Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2020.gada 22.decembra lēmumu, tiesvedība civillietā atjaunota un noteikts datums lietas izskatīšanai rakstveida procesā 2021.gada 11.februārī (l.l.103-104).

Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2021.gada 11.februāra lēmumu atbildētājs /pers. D/ aizstāts ar tā tiesību pārņēmēju /pers. C/ (l.l.107-108).

2021.gada 22.martā pusēm tika nosūtīts tiesas paziņojums par civillietas izskatīšanu rakstveida procesā 2021.gada 30.jūnijā, nosakot termiņu līdz 2021.gada 31.maijam papildu paskaidrojumu vai citu procesuālo lūgumu iesniegšanai (l.l.114-115). Savukārt 2021.gada 22.aprīlī pusēm tika nosūtīts tiesas paziņojums par tiesas sastāva izmaiņām (l.l.116-117).

Civillietu tiesas kolēģija, izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, pārbaudījusi lietas materiālus un novērtējusi dokumentālos pierādījumus, atzīst, ka apelācijas sūdzība, kā arī prasība ir pamatota un apmierināma.

Motīvu daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās. Savukārt atbilstoši Civilprocesa likuma 430.panta trešās daļas prasībām apelācijas instances tiesa nepārbauda tos pirmās instances tiesas konstatētos faktus, kas nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Atbilstoši iesniegtās apelācijas sūdzības saturam, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka Rīgas rajona tiesas 2020.gada 9.aprīļa spriedums ir pārsūdzēts pilnā apjomā, līdz ar to civillieta izskatāma pēc būtības apelācijas instances tiesā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu sprieduma motīvu daļā norāda šā likuma 193.panta piektajā daļā minētos apstākļus, kā arī motivē attieksmi pret pirmās instances tiesas spriedumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1402.pantu saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma. Civillikuma 1512.pants noteic, ka pie katra saistību līguma būtības pieder vienas pusei apsolījums un tā pieņemšana no otras puses (vienpusējs līgums), vai savstarpējs apsolījums un tā pieņemšana no abām pusēm (divpusējs vai vairākpusējs līgums).

No lietas materiāliem redzams, ka saskaņā ar ierakstu Jūrmalas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs A/ atbildētājam /pers. D/, kura saistību un tiesību pārņēmēja ir atbildētāja, līdz 2017.gada 28.martam piederēja nekustamais īpašums /adrese/, kadastra Nr./numurs B/(l.l.58-64).

Tāpat no lietas materiāliem redzams, ka 2017.gada 5.janvārī starp prasītāju kā izpildītāju un /pers. D/ kā pārdevēju noslēgts sadarbības līgums (l.l.16). Saskaņā ar minētā līguma 1.1. un 2.1.punktu prasītāja apņēmās sameklēt potenciālo pircēju nekustamajam īpašumam /adrese/, kadastra Nr./numurs B/. Savukārt līguma 3.1.punktā /pers. D/ apņēmās pēc nekustamā īpašuma pirkuma darījuma noslēgšanas ar prasītājas piesaistīto pircēju izmaksāt prasītājai atlīdzību 3 % apmērā no īpašuma pārdošanas summas.

No lietas materiāliem redzams, ka 2017.gada 17.maijā īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese/, reģistrētas /pers. E/, pamatojoties uz 2017.gada 28.marta pirkuma līgumu, kas noslēgts ar /pers. D/, darījuma summa zemesgrāmatā reģistrēta 200 000,00 euro apmērā.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītāja cēlusi prasību pret atbildētāju par parāda 6000,00 euro piedziņu, norādot, ka prasītāja atradusi /pers. D/, kura tiesību un saistību pārņēmēja ir atbildētāja, piederējušajam nekustamajam īpašumam /adrese/, pircēju, tādējādi izpildot starp pusēm noslēgto līgumu, savukārt /pers. D/ nav norēķinājies ar prasītāju saskaņā ar līgumu.

Savukārt /pers. D/, kura tiesību un saistību pārņēmēja ir atbildētāja, pirmās instances tiesai paskaidroja, ka prasībai nepiekrīt, jo prasītāja nav izpildījusi ar līgumu uzņemtās saistības, bet visas nepieciešamās darbības, kas saistītas ar nekustamā īpašuma pārdošanu, veica pircēja pārstāve /pers. F/.

Ievērojot minēto, lietā pastāv strīds par to, vai prasītāja ir izpildījusi no 2017.gada 5.janvārī noslēgtā sadarbības līguma izrietošās saistības un vai prasītājai pienākas atlīdzība saskaņā ar minēto līgumu.

No 2017.gada 5.janvāra sadarbības līguma redzams, ka saskaņā ar minētā līguma 2.punktu prasītāja apņēmusies sameklēt nekustamā īpašuma /adrese/, potenciālo pircēju (2.1.punkts); sastādīt un/vai izskatīt dokumentus, kas ir nepieciešami īpašuma pirkuma darījumam, un saskaņot šo dokumentu projektus ar atbildētāju un īpašuma pircēju (2.2.punkts); ja nepieciešams, organizēt īpašuma pirkuma dokumentu parakstīšanu un apstiprināšanu pie zvērināta notāra (2.3.punkts); iesniegt dokumentus par īpašuma pirkuma darījumu zemesgrāmatā, kā arī saņemt reģistrācijas dokumentus ar noteikumu, ka prasītāja tam būs atbilstoši pilnvarota (2.4.punkts) un prasītāja apņēmās saglabāt konfidencialitāti attiecībā pret trešajām personām sakarā ar šo dokumentu un šajā dokumentā minēto darījumu (2.5.punkts). Savukārt /pers. D/ saskaņā ar līguma 3.1.punktu apņēmās pēc nekustamā īpašuma pirkuma

darījuma noslēgšanas ar pircēju, kuru piesaistīs prasītāja, izmaksāt prasītājai atlīdzību 3 % apmērā no īpašuma pārdošanas summas (l.l.16).

Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka puses ir vienojušās par darījuma būtiskajām sastāvdaļām ar nolūku savstarpēji saistīties un, saskaņā ar Civillikuma 1533.pantu šis līgums uzskatāms par galīgi noslēgtu un atzīstams par tiesīgu.

Civillikuma 1587.pants noteic, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus. Savukārt Civillikuma 1588.pants noteic, ka viena puse nevar atkāpties no līguma bez otras piekrišanas pat arī tad, ja pēdējā to neizpilda, un tādēļ, ka viņa to neizpilda. Civillikuma 1589.pants noteic, ka vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Ievērojot to, ka lietā nav gūti pierādījumi, ka starp pusēm noslēgtais sadarbības līgums būtu apstrīdēts un atzīts par spēkā neesošu, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka līgums ir tiesīgi noslēgts un spēkā esošs, līdz ar to pusēm tas ir saistošs.

No apelācijas sūdzības satura un pirmās instances tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka prasītāja sadarbības līguma ietvaros sludinājumu portālā www.ss.com ievietojusi sludinājumu par nekustamā īpašuma /adrese/, pārdošanu, ko pirmās instances tiesas 2019.gada 8.augusta tiesas sēdē ir apliecinājis arī atbildētājs (l.l.38).

Pirmās instances tiesas 2020.gada 24.marta tiesas sēdē lieciniece /pers. F/ liecināja, ka viņas klients /pers. E/ 2017.gada sākumā zvanījis lieciniecei un teicis, ka redzējis portālā www.ss.com sludinājumu par nekustamā īpašuma /adrese/, pārdošanu, sazvanījis prasītāju, jo sludinājumā bija norādīts viņas tālrunis, esot aizbraucis apskatīties minēto nekustamo īpašumu, kuru viņam parādījusi prasītāja. Pēc tam /pers. E/ ar prasītāju aizbrauca uz AS "Citadele banka", jo prasītājai bija pazīstami kredīta nodaļas speciālisti, lai noskaidrotu par iespēju saņemt kredītu minētā nekustamā īpašuma iegādei. Prasītāja sagatavoja pirkuma līguma priekšlīguma projektu un nosūtīja lieciniecei izskatīšanai. Minētais priekšlīguma projekts nav apmierinājis liecinieci un viņa diezgan daudz to labojusi, iekļaujot papildus noteikumus. 2017.gada 30.janvārī notikusi tikšanās, kur piedalījās nekustamā īpašuma pārdevējs /pers. D/, viņa sieva /pers. C/, pircējs /pers. E/, viņa vecāki, prasītāja un lieciniece, kuras laikā tika parakstīts nekustamā īpašuma pirkuma līguma priekšlīgums. Turpmākajās darbībās saistībā ar nekustamā īpašuma pārdošanu prasītāja nav piedalījusies, bet tālāk visu palīdzējusi kārtot lieciniece, jo pārstāvējusi pircēju (l.l.68-70).

To, ka prasītāja piedalījusies pirkuma līguma priekšlīguma sagatavošanā pierāda lietas materiāliem pievienotā e-pasta sarakste starp prasītāju un /pers. D/ un starp prasītāju un liecinieci /pers. F/ (l.l.44-49), kur e-pastam pielikumā pievienots pirkuma līguma priekšlīguma projekts (l.l.50-52).

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Izvērtējot lietā iesniegtos pierādījumus, pušu paskaidrojumus, liecinieces /pers. F/ liecības kontekstā ar 2017.gada 5.janvāra sadarbības līguma noteikumiem un zemesgrāmatā reģistrētajiem datiem to kopumā un savstarpēja sakarībā, Civillietu tiesas kolēģija, pretēji pirmās instances tiesas secinātajam, atzīst, ka prasītāja ir pierādījusi prasībā norādīto, ka ir izpildījusi ar 2017.gada 5.janvāra sadarbības līgumu uzņemtās saistības, proti, prasītāja ir ievietojusi sludinājumu portālā www.ss.com, uz kuru ir atsaucies /pers. E/ telefoniski sazinoties ar prasītāju un kopīgi apskatot nekustamo īpašumu dabā, un kurš vēlāk ir nopircis /pers. D/ piederošo nekustamo īpašumu /adrese/. Tādējādi prasītāja ir parādījusi pircējam nekustamo īpašumu un piedalījusies pirkuma līguma priekšlīguma sagatavošanā. Savukārt atbildētājs, pretēji Civilprocesa likuma 93.panta pirmās daļas prasībām, nav pierādījis savu iebildumu pamatotību, kā arī atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus savu iebildumu pamatotībai vai sadarbības līguma spēkā neesamībai.

Ņemot vērā, ka /pers. D/ piederošais nekustamais īpašums /adrese/, atbilstoši ierakstam zemesgrāmatā pārdots par summu 200 000,00 euro, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka saskaņā ar 2017.gada 5.janvāra sadarbības līguma 3.1.punktu prasītājai pienākas atlīdzība 6000,00 euro apmērā, kas atbilst līgumā noteiktajiem 3 % no darījuma summas.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītāja 2017.gada 30.oktobrī /pers. D/ ierakstītā pasta sūtījumā nosūtīja pretenziju par līguma izpildi, kurā pieprasījusi desmit dienu laikā no pretenzijas saņemšanas dienas samaksāt prasītājai parādu 6000,00 euro apmērā (l.l.12), bet sūtījums atsūtīts atpakaļ ar pasta norādi "beidzies glabāšanas laiks" (l.l.11). Kā arī atkārtoti pretenzija nosūtīta 2018.gada 4.janvārī (l.l.13).

Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka /pers. D/, kura tiesību un saistību pārņēmēja ir atbildētāja /pers. C/, ir pieļāvis neattaisnojošu sadarbības līguma noteikumu pārkāpumu, proti, nav veicis atlīdzības 3 % apmērā no darījuma summas samaksu atbilstoši starp pusēm noslēgtajam sadarbības līgumam. Līdz ar to prasītājas prasība ir apmierināma un no atbildētājas piedzenams parāds 6000,00 euro.

Pie šādiem apstākļiem, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa nav objektīvi izvērtējusi visus lietas apstākļus kopumā un bez pietiekama pamata noraidījusi prasību.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Līdz ar to no atbildētājas par labu prasītājai piedzenama samaksātā valsts nodeva par prasības celšanu 474,74 euro (l.l.7) un apelācijas sūdzības iesniegšanu 474,74 euro (l.l.79), kā arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 euro (l.l.8).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu no atbildētājas valsts ienākumos piedzenami iepriekš nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un dokumentu nosūtīšanu 8,86 euro.

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot arī to apmēru. Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasītājai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos procentus 6% gadā no piespriestās nenomaksātās pamatparāda naudas summas par laiku līdz sprieduma izpildei, jo saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu gadījumos, kad likums noteic aprēķināt likumiskos procentus, tas nolikts pa seši no simta gadā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, 93.panta pirmo daļu, 193., 195., 199., 204.[1], 426., 430., 432.pantu, 433.panta pirmo daļu, 434.pantu, Covid-19 infekcijas izplatības seku pārvarēšanas likuma 21.panta otro daļu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda:

prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, parādu 6000,00 euro (seši tūkstoši euro un nulle centi), valsts nodevu 949,48 euro (deviņi simti četrdesmit deviņi euro un četrdesmit astoņi centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 euro (četri euro un septiņdesmit centi), kopā piedzenot 6954,18 euro (seši tūkstoši deviņi simti piecdesmit četri euro un astoņpadsmit centi).

Samaksa veicama uz /pers. B/, personas kods /personas kods/, kontu Nr.LV83HABA0551012625207, AS "Swedbanka".

Noteikt /pers. B/ tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt 6% (sešus procentus) gadā no piespriestās nenomaksātās pamatparāda naudas

summas 6000,00 euro.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 8,86 euro (astoņi euro un astoņdesmit seši centi) apmērā.

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kas piedzīti valsts ienākumos, iemaksājami bankas kontā: saņēmējs: Tiesu administrācija, NMR 90001672316, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta Nr. LV51TREL2190458019000. Iemaksas mērķis: 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kā arī dati lietas identificēšanai.

Pēc valsts ienākumos piedzenamo tiesas izdevumu samaksas samaksu apliecinošais dokuments jāiesniedz Rīgas apgabaltiesā.

Noteikt /pers. C/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 60 (sešdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas Latvijas Republikas Senāta Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Sprieduma pasludināšanas datums - 2021.gada 30.jūnijs.

Tiesnesis referents (personīgais paraksts) U.Danga
Tiesneši (personīgais paraksts) G.Freimane
(personīgais paraksts) L.Blūmiņa

Dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu.